

عنوان مقاله:

شرط برائت از عیب در معاملات: از انکار مصلحت گرایانه تا باور اخلاق مدارانه در ترازوی مذاهب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های اخلاقی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

خلاصه مقاله:

خیار عیب یکی از انواع خیارات است که در فقه مورد لحاظ و بررسی قرار گرفته است. در پژوهش پیش روی پس از تمهدیاتی درباره‌ی تعریف خیار، عیب موجب خیار و مشروعیت خیار عیب ، به اشتراط شرط برائت از عیوب در فقه مذاهب مختلف اسلامی پرداخته شده است و دیدگاه‌های مختلف در مکاتب مختلف فقهی بررسی شده است. درباره‌ی ماهیت برائت از عیوب میان فقهاء اختلاف نظر است. در حالی که برخی هم چون شافعی آن را ابرا و در حکم تملیک می-داند، برخی دیگر هم چون مرغینانی آن را اسقاط حق تعبیر می کند. به طور کلی فقهاء مذاهب مختلف را در مورد اشتراط شرط برائت، می توان به دو دسته‌ی باورمندان و ناباوران تقسیم نمود، باورمندان که فقه حنفی و امامیه سردمدار آن هستند با استناد به نصوص و شرط اخلاقی «المؤمنون عند شروطهم» و نیاز مردمان برائت باع را از عیوب موجب برائتش می دانند و ناباوران که اکثر مکاتب فقهی یعنی شافعی و مالکی و حنبلی را تشکیل می دهند، با استدلال به اقضای عقد و مصلحت خریدار، برائت باع را از عیوب، موجب تبرئه‌ی او نمی دانند. البته ناباوران با استناد به روایاتی در این باره قائل به استثنای شده اند، در این پژوهش، ضمن بررسی استدلالات دو طرف و نیز بررسی استثنایات مورد ادعای ناباوران، به این نتیجه خواهیم رسید که هیچ گزینی و گزیری از باور به اشتراط شرط مذبور وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

خیار عیب، شرط برائت، کالای معیوب، فقه مقارن

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881178>

